

[Ole Bjørn Kraft.]

det, vi vilde have Udenrigsministeren til at erkende. Det ærede Medlem erkender det; det ærede Medlem siger, at selvfølgelig er Forholdet forandret, og selvfølgelig kan dette ikke blive uden Virkning og altsaa heller ikke uden Virkning for dansk Politik. Hvis det ærede Medlem kan faa Udenrigsministeren til at sige det samme, er Diskussionen sluttet øjeblikkelig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg frafalder, Hr. Formand. Det blev sagt saa glimrende.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne først rette nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder.

Over for mine Bemærkninger med Hensyn til Lyntogene har den højtærede Minister henvist til, at der i den nye Køreplan er kommet bedre Forbindelser og kommet et Tog mere i hver Retning paa Vestbanen, og paa Grundlag heraf mente den højtærede Minister at kunne udlede, at saa havde vi faaet en bedre Toggang end hidtil. Det er sikkert rigtigt, at der er kommet et Tog mere i hver Retning, men det er bare lagt paa et saa tosset Tidspunkt, at Forbindelserne er blevet langt daarligere, og saa hjælper det jo ikke noget. Navnlige er Forbindelserne fra Korsør mod København meget daarlige for alle dem, der skal af ved Mellemstationerne, idet der bliver lange Ventetider, inden man kan komme med Toget, naar man kommer fra Færgen.

Jeg vil derfor spørge den højtærede Trafikminister, om han tror, man i det lange Løb kan fortsætte paa den Maade, man har begyndt, nemlig med at skaffe Lyntogene Førstepladsen paa Banelegemet og saa skyde de 85 pCt. af de rejsende til Side. Det er nemlig en Kendsgerning, at de 85 pCt. af Trafikken ligger paa de korte Rejser, og jeg spørger, om man i det lange Løb kan skyde denne Trafik til Side til Fordel for Lyntogstrafikken. Har man Raad dertil, er det noget andet, men har man det ikke, kommer man til at tage Hensyn til den Lokaltrafik, som nu i høj Grad lider under Lyntogstrafikken. Der er saa knap Tid paa Linien København—Roskilde; at blot et Tog er nogle faa Minutter forsinket paa det Tidspunkt, da Lyntoget skal komme, bliver det kort ind paa et Sidespor og maa vente baade 10 og 15 Minutter, inden det kan komme videre. Jeg spørger: Kan man

i Længden blive ved at sætte de 85 pCt. til Side for Lyntogstrafikken?

I min første Tale sagde jeg om den Politik, som Regeringen har ført, at den var saaledes, at ingen Samfundsklasse havde faaet bedre Vilkaar, men alle havde faaet ringere, end de havde, før vi fik den socialdemokratiske Regering, idet det kun var Storaktionærerne i Industriselskaberne, der havde faaet bedre Vilkaar at leve under. Disse Udtalelser har ingen af Regeringens Medlemmer haft noget at sige til, og jeg kan derfor betragte Tavsheden som Tilslutning fra Regeringens Side.

I Tilknytning til de Udtalelser, jeg kom med i min første Tale, vil jeg gerne nævne et Eksempel til, nemlig dette, at man nu er i Færd med at stoppe Udstykningen. I en Tale, som jeg har set refereret i Bladene — forudsat, at Referatet af den er rigtigt —, har det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerrø) paa et Møde i Jylland sagt om Udstykningen, at man kom til at indstille den foreløbig, da Byggeomkostningerne blev for store og Afsætningen af Landbrugets Produkter for vanskelig. Forudsat at Talen er rigtigt refereret, tyder det paa, at Regeringen er klar over, at man ved den Politik, der føres først og fremmest ved Valutaadministrationen, har fordyret Byggeomkostningerne, saaledes at det er vanskeligt at opføre Husmandsbrug. Jeg har i Dag set Statistiske Efterretninger for 5. November, og derefter kan jeg godt forstaa disse Udtalelser; herefter er nemlig Byggeomkostningerne ved Opførelse af et Husmandsbrug steget med ca. 1 000 Kr. i det sidste Aar, saa man nu er oppe paa 12 000 Kr. til Bygning af et Husmandsbrug. Sætter man Pristallet for 1914 til 100 — det er altsaa ikke mig, men Statistisk Departement, der gør det —, vilde vi i Dag være oppe paa det dobbelte, 200.

Altsaa, siden 1914 er Byggeomkostningerne — naar det gælder et Husmandsbrug, maa man vel gaa ud fra, at det ogsaa gælder andetsteds — steget fra 100 til 200, lige bestemt det dobbelte. Hvis man fortsætter med denne Politik, hører der ikke stor profetisk Evne til at se, at saa gaar al Byggevirksomhed i Staa. Jeg maa have Lov til at pege paa, at der her navnlig ved Valutaadministrationen er sket en mægtig Fordyrelse, jeg kunde ogsaa nævne, hvordan andet er steget, men jeg skal nøjes med at nævne en enkelt Ting, som for øvrigt ikke har saa meget med Valutaadministrationen at gøre, men mere rammer det hjemlige Forbrug, nemlig at Træmaterialerne er steget meget, at Prisen paa Lægter er